

"TKP'nin Sesi"

Pazar

6 Temmuz 1980

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaşın "TKP'nin Sesi" radyosunun sorularına yanıtı (2.7.80) tekrar (sipekler: Den. ve Nec)
2. Sosyalist Basından : "Bir demeç üstüne", Novoe Vrema 25. sayısı/Al/
3. Dinleyici mektupları: (D.) N.
4. Yorum: Halkın ve ülkenin sorunları ve burjuva partilerinin tutumu
/4.7.80 Em./

Haber: ve kısa yorum: TİP Ankara İl Kongresini sıkıyönetim görev-
lileri bastı

"TKP'nin Sesi"

/haber/ /söylen: D.)

6.7.80 Z.

"B.R." 52.

---TİP Ankara il kongresini sıkıyönetim görevlileri bastı.Aralarında TİP genel başkanı Boran ve genel sekreter Sargın olmak üzere 588 kişi gözaltına alındı.Olay geniş tepki yarattı:

Türkiye İşçi Partisi 'nin Ankara il kongresi,kongre sırasında bazı belgiler atıldığı gerekçesiyle sıkıyönetim görevlileri ve polisçe basılmış,TİP genel başkanı Behice Boran,TİP genel sekreteri Nihat Sargın'la birlikte 588 TİP üyesi zorbalıkla sıkıyönetime götürülmüştür.Daha sonra Boran ve Sargın'la birlikte 559 TİP'li serbest bırakılmış, 29 ~~kışık~~ TİP'~~kışık~~ üyesi hakkında soruşturma açılmıştır.

Ankara sıkıyönetim görevlilerinin tamamen yasaları çiğneyerek bir partinin kongresini basması,genel başkanı,genel sekreteri ve parti üyelerini gözaltına alması,halkımız,tüm demokrasi güçleri tarafından nefretle karşılanmıştır.~~Bu~~ Sıkıyönetimin bu saldırısına karşı protesto giderek genişlemektedir.

Ülkemizde en büyüğünden en küçüğüne kadar bütün hak ve özgürlükler ayaklar altına alınıyor. Buna hiçbir demokrat izin veremez. Komünistler, TİP, TSİP üyeleri, CHP'liler, devrimci demokratlar ~~xxxxxxxxxx~~ her saldırının, her baskının karşısına omuzomuzla dikilmekte bir an bile yitirmemelidirler.

Rejimin zorbalanmasında atılan adımlar giderek sıklaşıyor. Bir dizi demokratik örgütün kapatılmasını, TEP'in yasaklanması izledi. TİP, TSİP yöneticilerine teker teker uygulanan kovuşturmalar, TİP Ankara İl Kongresi olaylarıyla giderek daha tehlikeli boyutlara yükseliyor. Yasal işçi partilerine saldırıları geri püskürtmek zorunludur ve mümkündür. TKP MK Plenumu tüm yasal işçi hareketinin bir tek birleşik yığinsal, legal partide örgütlenmesi ile zorbalık rejimine göğüs germenin olanaklı olduğunu açıkladı. Nevşehir olayları, zorbalık rejiminin

~~xxx~~ parlamentodaki muhalefet hareketini bile fizik olarak yok etmekten kaçınmayacağını işareti oldu. Bu durum, yine TKP MK Plenumunun en geniş demokratik güçlerin eylem birliği yolundaki çağrılarının önemini göstermeye yeterlidir.

Nevar ki, daha geçtiğimiz günlerde CHP genel başkanının CHP dışındaki sol partilerle eylem birliğini açıkça reddetmesi, CHP yönetiminin dar görüşlülüğünü kanıtlıyor. Ecevit'in bu sözlerinden sonra, sıkı yönetimin TİP Ankara İl Kongresini dağıtması ~~hiçxxx~~ bu partide demokrasiden yana olan herkesçe bir kez daha ~~xxx~~ değerlendirilmelidir. CHP yönetimi uzlaşmacı politikasıyla yalnızca zorbalara yüreklen-diriyor.

TKP, TİP Ankara İl kongresine yöneltilen saldırıyı protesto ediyor ve tüm TİP'li tutukluların serbest bırakılmasını istiyor.

"TKP'nin Sesi"

6.7.80.Ali.

BİR DEMEÇ ÜSTÜNE!

D.D. ~~Şimdi sizlere~~, Moskova'da ^{7 dille} yayımlanan Novoe Vremya dergisinin 25. sayısında ~~yer alan~~ "Bir demec üstüne" başlıklı yazı ^{yer alıyor. Şimdi bu} ~~can~~ bir özet sunu-
yoruz! ~~Yazıda özetle şöyle deniyor:~~ ^{yazıdan}

Bundan bir süre önce Batı Almanya'da çıkan SPİGEL dergisi, İKP yöneti-
cilerinden Payetta ^{ile} yoldaşla yaptığı bir söyleşiye sayfalarında yer ver-
di. Bu söyleşi'de Payetta ~~yoldaş~~ ^{pertisinin} /birçok uluslararası sorunla ilgili gö-
rüşlerini açıklıyor. Okurların daha kesin bir kanı elde edebilmesi için,
Spigel muhabirinin birçok sorularını aynen aktarıp Payetta ^{nın} ~~yoldaşın~~
yanıtları ^{nu} da yinelemek ve kendi yorumlarımızı asgariye indirmek yarar-
lı olur! Muhabir ilk sorusunu şöyle soruyor: "Paris karşılaşmasına neden
katılmadınız?" Yanıt ise şöyle: "Zincire vurulmamıza izin vermek istemi-

yoruz da ondan!" Bu kısa yanıtın inandırıcı olmadığını gören muhabir sorusunu genişletiyor ve şöyle diyor:"Sovyetler Birliğinin silahsızlanma kampanyasında sizin hoşunuza gitmeyen nedir?Eninde sonunda siz de NATO'nun silahlanma girişimlerine karşı değil misiniz?"

Bu kez yanıt daha etraflı oluyor,ama inandırıcı olmuyor!Yanıt şöyle:
 "Genel olarak Biz,silahsızlanma konusunun,birbiriyle eşit durumda olmayan partnörler arasında görüşülmesini olanaksız sayıyoruz.Varşova Antlaşması üyesi ülkelerde komünistler erkte bulunuyor ve ellerinde füze-ler vardır.Biz ise,Batıdakiler,muhalefette bulunuyoruz ve elimizde roketler yoktur."Yanıt böyle.Bunu bir İtalyan komünistinin söylediğine inanmak zor bir şey.Üstelik bunu söyleyen,SBKP delegasyonlarıyla eşit haklı partnör olarak deflarca görüşmelere katılmıştır ve bunda tarafların elinde füze bulunup bulunmaması bir rol oynamamıştır.Bunu söyleyen yakın bir geçmişte,elinde füzeler bulunduran bir partiyle görüşmeler

nun
yaptı. O/Paris toplantısına partnörlerin eşit hakla^{olarak} katıldıklarını
iyi bilmesi gerekirdi. Pariste bir araya gelenler, barış ve yumuşama-
nın yazgı/^{sl}karşısındaki endişeleri ve insan^{lv}ın büyük hakkı olan yaşama
hakkını savunmak üzere halkları uyanıklığa ve eyleme çağırma istemi
etrafında birleşen, eşit haklı komünistlerdi. Burada söz konusu olan
Avrupaydı, erkte olsun veya olmasın, komünist partileriydi. Komünistle-
rin, Erkte olsun veya olmasın, silahlama yarışının tırmanmasını durdur-
ulmasında ~~erkte~~, yeni bir harbin önlenmesinde yaşamsal çıkarları vardır. Ama an-
laşılan Payetta ~~yoldaş~~ başka bir mantıkla hareket ediyor. Onun mantı-
ğına göre, erkte bulunan komünist partileriyle erkte bulunmayanlar
arasında karşılıklı anlayış söz konusu olamaz, çünkü kimilerinde
elinde roket vardır, kimilerinin ise yoktur. Kendiliğinden bir soru
ortaya çıkıyor: "Öyleyse ne yapmalı?" diye. Erkte bulunmayan partilerin,
SBKP ile eşitlik temelinde görüşmeler yapmaları için, bir yerlerden

nükleer füzeler mi almaları gerekiyor? Yoksa, Sovyetler Birliği'nin ~~XXXXXX~~
~~XXXXXX~~ Sovyetler Birliği'nin, erkte bulunmayan partilerle barış ve yu-
muşama uğrunda ortak savaş yürütebilmek için, savunmasını güçlendirmek-
ten vazgeçmesi mi gerekiyor? Payetta yoldaşın yanıtı, muhabiri hayrete
sokmuş olacak ki, ~~XX~~ kendisine şunu soruyor: "Ama yine de İKP Paris top-
lantısına katılıp bu görüşünü niye açıklamadı? İKP her zaman, ~~söylendek~~
~~XXXXXXXXXX~~: Biz herkesle görüşürüz ve görüşümüzü açıkça söyleriz! deni-
yor muydu? Bu ilke artık geçersiz mi oldu yoksa?" Muhabir ^{deği bir soru} ~~tan yerini~~
bulmuştu! Gerçekten de İtalyan yoldaşlar her zaman görüş değiş tokuşu
yapabilmek için her olanaktan yararlanmak gerektiğini söylüyorlar. Biz-
zat Payetta yoldaş İKP'nin Çin'e yaptığı geziyi haklı gösterirken söy-
le diyordu: "Biz, görüş ayrılıklarının, ~~karşılıklı bağışıklığın~~ ve hatta
tartışma ve polemiklerin, ilişkiler kurulmasına, deney değiş tokuşuna,
ortak görüş noktaları aranmasına engel olmaması ~~XXXXX~~ gereğine inanı-
yorduk!" Anlaşılan Payetta yoldaşın Paris toplantısına ve Pekin görüş

melerine karşı iki ölçüt kullanıyor.

Paris toplantısının kabul ettiği belgiler iyi biliniyor. Bunlar, yalnız Avrupa değil, dünya komünistlerince, demokratik kanuoyunca ilgiyle karşılandı. Burada kabul edilen Çağrı, komünistlerin barış ve yumaşama ilkelerine sonsuz bağlılığını, bu kutsal amaç uğrunda Avrupanın tüm komünist ve işçi partileriyle, öteki bütün politik parti ve toplumsal kuruluşlarla işbirliği yapma istemini dile getirdi.

Gerginliğin bugünkü tırmanışının nedenleri üzerine Payetta yoldaşın yürüttüğü bulanık mantık karşısında muhabir şunu soruyor: "Sonuç çıkarcak olursak: siz ^{daha da} NATO'nun/silahlanmasını hoşgörüyle karşılıyorsunuz! Partinizin Rome parlamentosundaki grubu, Atlantik yanlısı tasarıyı onayladı. Siz, Sovyetler Afganistana müdahalesini kınadınız ve komünist partilerinin Paris toplantısına karşı çıktınız. Ardından da Sovyetler Birliğinin uzlaşmayı kutlamak üzere ^{ve} en büyük düşmanı olan Pekin'e gittiniz. Demek

ki, İKP değişmiştir."...

Payetta, ~~yoldaş~~ muhabirin bu sözlerine, İKP'nin Pekin gezisinin, "uluslararası karşılıklı anlayıştaki yeni stratejiyle" ilgili olduğu biçiminde yanıt verdi. Olguları karşılaştırıp değerlendiren okurlar, Payetta yoldaşın yeni stratejisi konusunda kolayca görüş sahibi olabilir.

Parista Avrupa komünistleri, barış ve yumuşama savaşımı etrafında güçlerin geniş çapta birleşmesi yolunda çağrıda bulundular. Pekinden ise, yumuşamanın baltalanmasına ve halklar arasında çatışma ve düşmanlığın artırılmasına yönelik çağrılar yükseliyor. Çin yöneticileri ABD'yi, "değişik bölgelerde birkaç harp" birden yürütmeye hazır olmaya çağırıyor, Batılı hükümetlere, Sovyetler Birliği'nin uluslararası gerginliğin giderilmesine yönelik girişim ve önerilerini ^{olduğunu} ~~rica~~, sözde "zararlı ^{olduğunu} ~~şey~~" ~~nasıl da~~ ^{söylüyor} ~~tez anlayabileceklerini öğretiyor, ABD ve~~ Sovyetler Birli-

Şiyle ABD'yi, nükleer bir harbin uçurumuna itmek ve ~~xx~~ kendisi bunun dışında kalmak ~~xxxx~~ ümidine kapılarak, elden geleni yapıyor.

Pariste silahlanma yarışının durdurulması üzerinde duruldu ve kabul edilen 7 ~~savaş~~ ^{mücadele} hedefi, bu amaca ulaşmaya yönelikti. Pekin ise, boyuna silahlanmanın artırılması ~~xx~~, ABD ve NATO ordularının güçlenmesi ~~xx~~ için çabalıyor, ve bizzat kendisi de en modern silahlara ~~silahlanma~~ ^{sahip olmaya} çalışıyor. Bu da ABD'nin ve başlıklarının hoşuna gidiyor ve bunlar, bir harpte kullanılmak üzere ~~Çine~~ ^{askerel} gereken donatım ve tekniği sağlayarak, militarizasyonuna yardım ediyorlar.

Paris toplantısına katılanlar, tüm ülkelerin güvenliğinin, egemenliğinin ve bağımsızlığının korunması gerektiği açısından hareket ettirler. Çin ise, komşu ülkelere karşı toprak iddialarında bulunuyor, kendisi eğer bu ülkelerin politikası Pekinin işine gelmezse, bunları ne ~~hükümetleri~~ "cezalandırma" ~~xx~~ gibi akıl almaz bir hakkı tanıyor.

Çin, Viyetname karşı si(ahl) provokasyonlarını sürdürüyor, Laosun, Kam-

boçyanın, Birmanyanın, Hindistanın içişlerine sürekli karışıyor. Emperyalizmi ve gericiliği, Afganistanın içişlerine silahlı müdahaleleri artırmaya çağırıyor, ve Afganistana karşı eylemlere bizzat katılıyor.

Pekinin politikası budur ve bu politikayı tüm dünya bilmektedir. ^{İKP Yöneticilerinden} Ama Payetta ~~yoldaş~~ bu politikayı görmezlikten geliyor. O, şöyle diyor: "Eğer politikayı bir yana bırakırsak, Çin komünistleri iyi adamlardır" Demek oluyor ki, politika ne olursa olsun, "iyi adam" olunabiliyormuş. Bu sözlere, söz konusu "iyi adam"ları ^{Viyetnam} ~~öz~~ topraklarında "eylemde" gören Kuzey-Doğu Viyetnamlı çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar acaba ne diyeceklerdi?

Payetta yoldaşın demecinden, onun konuları açıkça görülüyor. Muhabirin "Çinle hangi konularda görüş birliğine vardınız?" şeklindeki sorusuna o, şu yanıtı veriyor: "Onlar bize Çin televizyonunda konuşma ve Pekin Üniversitesinde dış politika konusunda görüşlerimizi açıkla-

ma olanağı verdiler.^u Payetta'nın asıl yanıtta kaçınmak istediğini an-
layan gazeteci hemen ilâve ediyor: "Tek gelişme bu mu oldu?" Payetta yol-
daş ta hemen ekliyor: "Çinliler de biz gibi, ayrı ayrı partilerin ba-
ğımsızlığına ve bağlantısızlık hareketine yardımcı olmak gerektiğine
inanıyorlar!"

Sonuç,

*D.D. Norveç'te 'Kosmos' dergisinin 25. sayısında çıkan "Bir
dönem üstüne" başlıklı yazıya getirmeye devam ediyoruz:*

~~BAĞIMSIZLIK~~ hiç te büyük sayılmaz. Eğer Pekin görüşmeleri sırasında İKP
delegasyonu, ~~XXXXXXXXXX~~, sosyalizm, barış ve yunusama için, halkların ulu-
ğrındaki savaşım, ~~bağımızın~~ ÇKP yönetimiyle
sal ve sosyal kurtuluşu/gibi, canelıcı konularında/ortak dil bulmuş
olsaydı, bu gerçekten de büyük bir başarı olurdu. Sözü edilen her parti-
nin "bağlantısızlığı, bağımsızlığı"nın hangi amaçlar uğrunda kullanıla-
cağı belirtilmeden, ~~xx~~ yalnız bu "bağlantısızlık ve bağımsızlığın" vurgu-
lanması temelinde bir görüş birliğine varılması, hiç mi hiç başarı sayı-
lamaz. Şunu da unutmamak gerekir ki, söz konusu "bağlantısızlık ve bağım-
sızlık" partinin politikasının özüyle, onun sınıf savaşımındaki poli-

tik-ideolojik konumuyla değil, yalnızca onun öteki partilerle ilişkilerinin biçim ve yöntemleriyle ilgilidir.

İKP yöneticilerinden

Payetta ~~yoldaş~~ "barış savaşımının değerlendirilmesi konusunda aramızda bir bakıma çok ortak yönler vardır" diye diyor! Ana gazetecinin, Çin ve İtalyan komünistlerinin konumlarındaki bu ortak yönün somutla ne olduğunu ortaya çıkartma çabalarına karşın Payetta yoldaş inanılmaz dırıcı yanıtlar veremiyor. Gazetecinin "Belki de siz, Pekin'in, üçüncü dünya savaşının kaçınılmazlığı belgisini benimsediniz, yahutta Pekini bu belgiden vazgeçirdiniz" şeklindeki sözlerini ~~Payetta~~ O anca: "Ne biri, ne ötekisi. Çinliler, 3. dünya savaşı kaçınılmazdır dediler..." ~~iki~~ biçiminde yanıtladı. Öyleyse, İKP ile ÇKP'nin, barış savaşımı konusunda ne bakılırsa, ki ortak değerlendirmesi nedir? Yöneticilerinin belirttiği ~~iki~~ İKP, barış ve sosyal ilerleme güçlerinin geniş bir cephesini oluşturmaya çalışıyor. Çin yöneticileri, açıkça ekonominin militarizasyonuna ~~çalış-~~

ve harp hazırlığı politikasına yönelmiş durumda.İKP,Sovyetler Birliği ~~Sosyalizm~~ nin bir numaralı düşman sayılmasına karşı çıkıyor.Pekin liderleri, ~~ise~~, en başta ABD emperyalizmini de içeren geniş kapsamlı bir anti-Sovyetizm cephesi oluşturma çabalarına gizlemiyorlar ~~bide~~.İKP delegasyonunun,Pekin gezisi sırasında bu konuda Çin'in politikasını onaylamaması, onların konumlarını hiç te değiştirmede.Üstelik,İtalyan yoldaşlar ~~ın~~ Pekinden ayrıldıktan sonra,Çin yönetiminin Sovyetler Birliğine karşı tutumu daha da sertleşti.Örneğin Den-Syao-Pin,belirli bir aradan ~~sonra~~,yeniden Sovyetler Birliğine ~~/karşı~~ "Sosyal-emperyalizm"suçlamasını yöneltti.

Peyeta yoldaşın Şpigelê verdiği demeçte,tamamiyle uydurma,dış politikanınan özüne ve mantığına tamamiyle ters düşen bir iftirayı, ~~yani yabancı toprakları ele geçirmeye~~ Sovyetler Birliğinin sözde"topraklarını genişletmeye"çalıştığı iddiasını ileri sürmekle,aslında Çin'in aldığı konumlara yaklaştı.Böylesi

niyetlerin Sovyet halkına, Sovyet devletine yabancı olduğu iyi biliniyor. Gazeteci, Pekin yönetiminin üçüncü dünya politikasının, Sovyetler Birliği'ne karşı tek cephe kurmaya yönelik olduğunu belirttiikten sonra Payetta yoldaşa: "Siz böyle bir şey istemiyorsunuz değil mi?" diye soruyor!

Yanıt: "Yine de belirli görüş ayrılıklarımız vardır" oluyor. Bu kez gazeteci şöyle diyor: "Yalnız görüş ayrılıkları değil, ilişkiler de vardır. aranızda, Hem de Avrupa politikasında bile. Hua-Guo Fen, Sovyetlere karşı İKP'nin en büyük düşmanlarından biri saydığı olan herkese, örneğin/Franss Yozef Strausa hayrandır... Batı Avrupada Çin K.P.'si, sizin düşmanlarınızın dostudur. Pekin NATO'yla güçlü bir bağlaşıklık için çalışıyor, bayan Teçiri ve ^{diğerlerini} ~~oldukça~~ övüyor. Çinliler sizin karşılıklı anlayış kampanyanızı ~~sağ~~ buluyorlar."

Payetta yoldaş buna, "Birçok görüşler ve değerlendirmeler defalarca değişmişlerdir..." diye yanıt veriyor. Bununla acaba ne demek istiyor? Genellikle komünistlerin veya kendi partisinin, Strausun Sovyet düşmanı

olup olmadığı konusunda görüşlerini değiştireceği olasılığını mı vurgulamak istiyor. Yoksa, öteki emperyalist güçlere karşı tutumun gözden geçirilmesi olasılığından mı söz ediyor?

Günümüz dünyası, ilerleme ve gericilik güçleri arasında, sosyalizmle emperyalizm arasında, yumuşamadan ve barıştan yana güçlerle harp ve saldırı güçleri arasında sert bir savaşın dünyasıdır. Payetta yoldaş bu savaşında, hangi tarafta yer alıyor? Onun Spigel dergisine verdiği demeç, ilerleme, sosyalizm, barış ve yumuşamadan yana güçlerin konumlarını savunmaktan uzak olduğunu gösteriyor. Bu da, hayret ve derin bir tessüfe neden oluyor."

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın TKP'nin Sesi Radyosu'nun sorularına yanıtı:

Soru: NATO Konseyi, Başışleri Bakanları düzeyinde, Ankara'da toplandı. Neden Ankara? Size göre bunun asıl nedeni nedir?

Yanıt : NATO Konseyi, bu Ankara toplantısından daha bir ay önce, Brüksel'de başkurmaylığında toplanmıştı. Bilindiği gibi, NATO'nun baş patronu Amerika, öteki ortaklarına, Avrupa'nın göbeğine 573 yeni, daha güçlü, orta menzilli roket yerleştirmelerini dayattı. Bunun hemen uygulanmasında ayak diredi. Ankara toplantısı bu saldırganlık ve gerginliği artırma girişiminin bir uzantısıdır. Toplantı iki gün sürdü. Kapalı kapılar ardında geçti.

Nepsi bu kadar değil. Pentagon dayatıyor, buyruk salıyor. Ama ortakları ayaklarını sürte sürte yanaşiyor Carterlerin atom cehennemine. Roket yerleştirme planı Avrupa'da, dünyada, kamuoyunda geniş tepkiler yaratıyor. Ankara toplantısının bir nedeni bu. Vaşington, sıcağı sıcağına Brüksel kararlarını uygulamak çabasıdadır.

Ankara'da yapılmasının öteki nedenlerine gelince, bunlar daha da ilginçtir. Amerika, NATO'nun elebaşları Türkiye'ye özel bir önem verdiklerini değişik nedenlerle, her fırsatta vurguluyorlar.

Östelik, Türkiye'de gelişmeler ~~na~~ Carter'in, ~~na~~ Luns'un, Muskie'nin, ~~na~~ Demirellerin istedikleri gibi gitmiyor.

NATO'ya karşı, gitgide genişleyen, yığınları kucaklamakta olan bir direniş vardır. Bu direniş halk düşmanı hükümete karşı, kanlı faşist teröre karşı, sıkıyönetime karşı, NATO'ya dayanan bu zorbalığa karşı direnişle içiçe garmıştır. Onbinlerce işçiyi kucaklayan sürekli grevlerde bu açık yansıyor. NATO toplantısının yapıldığı sırada, yurdun pek çok yerlerinde, sıkıyönetimin sert baskılarına karşı, NATO'ya, uzatmalı ikili kölelik anlay-

malarına karşı, birbiri ardınca gösteriler oluyor. Bu kampanyaya, tüm ilerici güçlerle birlikte CHP sol kanadından yurtsever sayıllar katılıyor. Ve, eli kanlı Demirel hükümeti sallanıyor.

Vashington bu sallantıyı, çözülme başlangıcını, durdurmak istiyor. Amerikan emperyalistleri, ellerinin altında, her istediklerini usaklıkla yerine getiren Demireller, Ozallar, faşist Türkeşler istiyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi sıkışık durumdadır. Tekelleşme- de yeni adımlar atıyor. Büyük vurgunlar peşindedir. Buna karşı yalnız işçi sınıfı değil, kentin, köyün geniş emekçi yığınları, giderek yıkılan orta katmanlar, burjuvazinin tekelci olmayan kesimi, emperyalizme, yabancı sermayelere karşı olan kesimi de direnişe geçiyor.

Bu hava, bu ortamda NATO'nun Ankara toplantısı oldu. Nasıl oldu? Sıkıyönetim komutanlığı, Ankara'da olağanüstü önlemler aldı. Tankları, jetleri, helikopterleriyle bir tümen Ankara'da sokakları, köşe başlarını kestiler.. Yalnız bu tek olay durumu anlatmaya yeter. Bu, söz yok, halka bir göz dağıydı. Ama aslında, Türkiye'de NATO'cuların, Amerikancıların, barış ve özgürlük düşmanlarının korkularını açığa vurmaktadır.

Soru: Toplantının öteki nedenleri nelerdir?

Yanıt: NATO'nun kendi içinde gelişmeler, sürtüşmeler, iç-ten içe işleyen çatışmalar vardır. Toplantının gündeminde, Luns'un ve ötekilerin konuşmalarında bunlar, "iç sorunlar" ortaya çıkmıştır. NATO'nun Güney Doğu kanadını "güçlendirmekten" söz ettiler. Toplantıda Yunanistan da vardı. Yunanistan NATO'nun silahlı kolundan çekilmiştir. Yayılıcı Amerikan çevreleri Yunanistan'ı yeniden NATO'nun silahlı kesimine çekmek istiyor. Bunun için Türkiye ile Yunanistan arasındaki soğukluğu, kendisinin neden olduğu sürtüşmeleri gidermek istiyor.

Amerikan emperyalistleri, NATO'daki küçük ortaklarını kendi-

lerine daha sıkı bağlayabilmek ve onları istediği gibi oynatabilmek için, kimi zaman bunların aralarını açıyor, kimi zaman onları "barıştırıyor". Türkiye ile Yunanistan arasında da bu taktiği sürdürüyor.

Soru: NATO'nun Ankara toplantısında Akdenizin doğu kesimi, özellikle Yakın ve Orta Doğu üzerinde duruldu. İran, Afganistan üzerinde söz edildi. Bu konuda daha aydınlatıcı bir yorum gerekiyor mu?

Yanıt: Bu sorunları, işin içyüzünü kamuoyuna, halka daha geniş açmak, gerçekleri göstermek, geniş yığınları uyandırmak günün yakıcı sorunudur. TKP'nin, komünistlerin vazgeçilmez somut görevidir. TKT, renkli, Amerikancı, NATO'cu basın, işbirlikçi tekeldi burjuva gazeteleri, propagandacıları olayları halka tepetaklak gösteriyor, kamuoyunu şaşırtıyorlar. Anti-sovyetizmi, antikomünizmi bu amaçla körükliyorlar. Emperyalizmin, yayılmacı Amerikan gevrelerinin saldırganlıklarını, gerginliği arttırma, silahlanma yarışını hızlandırma, barışı baltalama girişimlerini halkın gözünden gizlemeye çalışıyorlar.

Ama, ne yapsalar nefeledir. Mızrak çuvala sığmıyor. Emperyalist yayılmacılar, ne yapsalar saldırganlıklarını, Yakın ve Orta Doğu halklarına karşı, ulusal bağımsızlık hareketlerine karşı uyguladıkları planları hiç bir şeyle gizleyemezler, buna kılıf uyduramazlar. Amerikan emperyalistlerinin planları kanla çizilmiştir. Bu planlar petrol kokuyor. Vurgun, yağma planlarıdır. İran'a karşı uyguladıkları budur. Askersel saldırı girişimi, ambargosu, hepsi barbarlıktır. Kanlı gahliğe deviren İran halkından öğ almaktır. İran'da konumunu, dayanağını, saldırı üslerini kaybeden Vashington, çığına dönmüştür. Eski konumunu geri almak için yeni yeni girişimlere geçiyor. "Yeni" üsler, saldırganlık blokları kurmak, buna Türkiye'yi de çekmek için Ankara'ya, hem ucu kurgunlu kılıbacı, hem doların ucunu gösteriyor. NATO'nun

Ankara toplantısında bütün bunlar açığa çıktı bir kez daha.

Afganistan sorununun Ankara toplantısında ele alınmasına gelince söylenecek söz kısadır, kesindir. Vashington'u, Pekin'i tüm gerici, barış, ulusal bağımsızlık düşmana güçler çok sert bir sil-
le yediler. Serseme döndüler. Kuyruk acıları onlara rahat vermi-
yor.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin son plenumunda L.I. Brejnev yoldaş, Afganistan'daki durumu açık seçik vurguladı. Ve şunu söyledi: "Afganistan'da durum artık nor-
male dönüyor. İç gericiilik, büyük karşı devrimci çetelerin
bir çoğu ezildi, bozguna uğratıldı. Dışardan içe katılma girişim-
leri de güçlü bir yenilgiye uğradı. Bu koşullarda biz Afganistan-
daki ordu birliklerimizin bir kesimini geri çekmeye karar verdik."

Üstelik, Brejnev yoldaş, Sovyetler Birliği'nin bundan böyle
de Afganistan devriminin yaşaması, gelişmesi için yardımına esir-
geniyeceğini ayrıca vurguladı.

Sovyetler Birliği Afganistan halkının yardımına koştu. Af-
ganistan devrimini, bu ülkenin egemenliğini, ulusal bağımsızlığını,
toprak bütünlüğünü savundu. Bununla barışı savundu.

TKP, dünyada ve bölgemizde barışın, güvenliğin uzun ömürlü,
yapıyana sürecinin kalıcı olması için, silahsızlanma için Sovyet-
ler Birliği'nin yaptığı girişimleri, bu Leninci politikayı her
zaman desteklemiştir. Bundan sonra da destekleyecektir.

Partimiz NATO'ya, ikili külelik anlaşmasına, topraklarımız-
daki üslere ve atom harmanlarına karşı, emperyalizmin silahlanma ve
gerginliği arttırma girişimlerine karşı halkımızı daha eylemli, sü-
rekli savaflara sürmek politikasından ayrılmayacaktır.

"TKP'nin Sesi:

6.8 Temmuz 80 pazara

Dinleyici mektupları:

D.

- "Ender ülke Türkiye" başlıklı mektubunda dinleyicimiz özetle şöyle diyor: " Amerikancı, sıkıyönetimci Demirel hükümetinin baskılarının alabildiğine yoğunlaştığı, terörün devlet yöntemi haline getirildiği, ABD'nin kölelik anlaşmalarının dayattığı, tekellerin bunalımının yükünü işçi sınıfının sırtına yüklemeye çalıştığı, enflasyon,fiyatların hızla yükseldiği, MNP'nin terör eylemlerinin artırdığı,NATO'cu generallerin politikada etkinliklerini giderek artırdığı dönemde, işkencelerin tüm yurttan canavarca sürdürüldüğü bu günlerde İçişleri Bakanlığında bir açıklama yapıldı. Açıklamada "insan haklarına gerçek saygılı ender ülkelerden birinin de Türkiye olduğu, işkenceyi Anayasanın yasak ettiği" belirtiliyor. Gazetecilerin İçişleri Bakanına işkenceler ile ilgili sorusuna bakan "Benim haberim yok" gibi gülünç bir yanıt veriyor.

Ülkenin kan gölüne çevrildiği, halkın can güvenliğinin kalmadığı, tutuklu insanların işkenceyle öldürölüp, polis karakollarından dışarı atıldığı, sonra da ~~XXXXXX~~ "intihar etti" süsü verildiğini artık burjuva basını bile yadsıyamıyor. Buna rağmen bakan halkın gözüne baka baka uluslararası kamuoyunu yanıltmaya çalışıyor. İnsan haklarına saygılı ender ölkelerin biri de Türkiye'dir" diye yalan söylüyor.

Evet Türkiye ender ölkelerden biridir. Günde en az 10 insanın kurşunlandığı, halkın can güvenliğinin kalmadığı ender ölkelerden biridir. Enflasyonun alabildiğine arttığı, zamların çekilmez hal aldığı ender ölkelerden biridir. Cumhuriyet tarihini sıkıyönetimlerle geçiren ender ölkelerden biridir. İGD yöneticilerinin tutuklanıp, ağır işkencelerden geçirildiği ender ölkelerden biridir. Avrupada tek yasaklı Komünist Partisi TKP'dir. Bu da Türkiyeyi ender ölkelerden biri yapan faktörlerden birisidir. Bu görünümkü ile Bakanın söylediğinin tam

tersi bir ender ÷lke durumunu veriyor.

Burjuva demokrasisi ÷lkelerde Bakanın bahsettiği haklar ancak kağıt üzerinde yazılıdır. Uygulaması pratikte yoktur. Hakim sınıflar bunun gerçekleştirilmesi taraftarı da değildir. Bunun için yıllardan beri ÷lkemizde işçi sınıfı ve emekçi halkımız demokrasi mücadelesi vermektedir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

- "Ordu ve Mehmetçiğin ~~yeni~~ gerçek yeri" başlıklı mektupta da şöyle deniyor:

"Militarizm tarihsel bir olgudur. Toplumun antagonist,uzlaşmaz sınıflara bölünmesiyle,üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin doğmasıyla ortaya çıkmıştır. Sınıfların kalkmasıyla ortadan kalkacaktır. Bu anlamda militarizm açık sınıfsal karakter taşır. Egemen olan sınıfın elinde baskı altında tuttuğu, sömürdüğü sınıf ve katmanlara karşı örgütlü, güçlü vurucu bir silahtır. Erkini korumada,sürdürmede bir araçtır. Emperyalizmin ekonomiyi askeri raylara oturtması,milyarlarca değerleri bu alanda harcamaları işte bundadır. Amaçları sosyalist sisteme karşı çıkmak, ulusal kurtuluş hareketlerini ezmek ve kapitalist ülkelerdeki sınıf savaşlarını bastırmaktır.

Emperyalizme ekonomik, politik, askersel yönde bağımlı bir kapitalist ülke olan Türkiye'de de ordunun işlevi tümüyle bu yöndedir.

Barış , demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için savaşıyan güçler üzerinde baskı, terör, kıyım sürdürmektir. Bölgemizdeki ulusal kurtuluş hareketlerine karşı çıkmak, barışı, tehlikeye sokmaktır. 57 yıllık Cumhuriyet tarihinin yarısı sıkıyönetimlerle yönetilmesi, Kıbrıs'a müdahalesi bunun açık örneğidir. Dahası var. Ülkemizin emperyalizmin saldırgan savaş ocağı NATO'ya girmesiyle memleket ekonomisinin, devlet bütçesinin askersel raylara oturtulması politikası da hızlandı. Bu sürece bağlı olarak ordunun üst yönetimi olan militarist klik yerli ve yabancı tekellerin işletmeleriyle ortaklık kurmuştur. Tekellerin ekonomik, finans kuruluşlarının yönetiminde yer almakta ve devletin, hükümetlerin politikasında etkin rol oynamaktadırlar. Günümüzde bu süreç daha da hızlanmıştır. Yarı, askersel zorbalık rejimi koşullarında militarizmin ülke yönetiminde ağırlığı daha da artmıştır. Böylesinedir militarist klikle yerli ve yabancı tekellerin çitişmişliği.

İşte günümüzde halkımızın baş düşmanları bunlardır. Emperyalizm, yerli tekeller, büyük toprak sahipleri ve militarist kliktir. Ulusal onurumuzu çığnetenler, yurdumuzu atom harmanına çevirenler, ulusal bağımsızlığımızın güvencesi dedikleri orduyu NATO komutanlarının emrine verip emperyalizmin jandarması durumuna getirerek barışı tehlikeye sokanlar bunlardır. Demokratik hak ve özgürlükleri bidayarak Anayasayı rafa kaldırmak isteyenler bunlardır. Yurtsever subayları ordudan atanlar, erleri şövenizmle besleyerek horlayan, aşağılayan, kötekleyen küfür edenler bunlardır. Ordunun alt kesimini halkımızın, TARİŞ işçilerinin, grevlerin, miting ,gösteri ve yürüyüşlerin üstüne sürenler bunlardır. Nice nice yurtseverleri, devrimcileri kurşunlatanlar, Kürt halkını askeri birliklerle kuşatarak bombaltanlar bunlardır. Böylesinedir bunların halk düşmanlığı, memleket düşmanlığı.

Mahmetçik, yurtsever er, assıbay ve subay: işte bunlar seni

elini kardeş kanına bulatanlar; Vehbi Koçların, Sabancıların, Eczacıbaşların bankasının, fabrikasının bekçiliğini yaptıranlar. Bu yurt bekçiliği değil tekellerin mülk bekçiliğidir. Mehmetçik, ulusal kurtuluş savaşımızda emperyalist güçlere karşı sayısız kahramanlık örnekleri vererek düşmanlarımızı yurdumuzdan kovanların torunları olan Sizlerin görevi bu değildir. Senin görevin, emperyalizme karşı, işbirlikçi tekellere karşı savaşmak. Yurdun bağımsızlığını, egemenliğini ve halkımızın demokratik haklarını savunmaktır. Yerin halkımızın yanındadır. Faşizme, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlığımız için savaşan güçlerin cephesinin içindedir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE TEZLERİ

- Kadın hareketindeki gelişmeler" başlıklı mektupta şöyle deniyor:
 " İşçi sınıfı tarihsel görevini yerine getirmede ve politik erki ele alma savaşımında en yüce öncü örgütünden başka kadın, gençlik, sendikeler vb. örgütler de kurar. Bunlar aracılığıyla yığınlarla bağlarını daha da pekiştirir.

Türkiye'de işçi sınıfının biricik Marksçı-Leninci öncüsü TKP'den başka, işçi sınıfının yolunda yürüyen birçok toplumsal örgütler vardır. Bunlardan biri de İKD'dir.

İKD, yolumuz işçi sınıfının yoludur diyen, kadının kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluşunda gören gene 5 yaşında bir örgüttür. İKD, bu 5 yaşına ağır terör koşullarında, çeşitli engellemeler ve provokasyonlarla karşılaşarak geldi. Hala bir yıldan bu yana da kapalı olsa da çalışmalarını sürdürmektedir.

Tüm bu zor koşullara karşın İKD, hiçbir yasal gerekçe gösterilmeden kapatılan örgütlerinin açılması savaşımını ulusal ve uluslararası

çapta en aktif bir şekilde sürdürdü. 14 Ekim seçimlerinde ise genel başkanlarının bağımsız Senatör adaylığında seçim propaganda çalışmalarında görülmedik disiplinle hem adaylarının, hem de İKD'nin sesini geniş kitlelere duyurdu. Bundan başka İKD, 8 Martı grevci işçilerle, çeşitli yürüyüşlerle kutladı. 1 Mayıs'ta onurlu yerini aldı. Daha birçok sayılmıyacak başarılı çalışmalarıyla demokrasi savaşımında saygın bir yer kazandı.

Şimdi İKD'ni içinde olmak uzun ilerici kadın hareketinin önünde duran ödev, tüm emekçi kadınların tek legal bir örgütünü kurmaktır. Bu konuda TKP MK Plenumu şunları vurguluyor: 'Birleşik, yığinsal ve legal bir kadın örgütünün kurulması değişik demokratik, ilerici kadın örgütleri arasında eylem birliğini pekiştirecektir. Bu örgüt, İKD'li, TIP'li, DKD'li, Kürt Devrimci Demokrat, CHP'li ve partisiz kadınları birleştirmelidir.'

Elbetteki ilerici kadın hareketindeki böylesi bir birlik demok-

rasi güçlerinin eylem birliğini sağlamada önemli bir adım olacaktır.

Tüm ilerici kadınların görevi bu birliği sağlamada en aktif yeri almaktır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI